

7. BÖLÜM: BEN KİMİM

Süreç Nasıl Başladı?

1. **Ben Kimim?** bölümünde kişisel değişimler ile birlikte, Kurtuluş fikrinin hazırlık evresini anlattım.
2. **Kurtuluş nedir, biliyor musunuz?** bölümünde şiirsel bir ifade ile Kurtuluş amacını anlattım.
3. **Yüce Dağlar Arasında**, bölümünde kişisel olarak geçirdiğim süreçleri anlatmaya çalıştım.
4. **Bir Shorts Videosu ile dünyayı değiştirmek...** ile günümüz insanının hız ve acelecilik alışkanlığına eleştirel dille ele alınmış biraz mizahi biraz gerçekçi bir yazıdır.
5. **'Neden Şimdi? – Kurtuluşun önü nasıl açıldı'** yazısı ile kaçınılmaz değişimin zamanının nasıl geldiğini izah ettim.
6. **Simge Seçimi & Anlamı:** Kurtuluş Yolu isminin ve simgesinin anlamını anlattım.
7. **Hangi siyasi taraftayım** bölümünde, politik görüş olarak hangi tarafta olduğumu anlattım.
8. **Günlük Kısa Notlar** ile zaman zaman not aldığım kısa cümleleri paylaştım

1- BEN KİMİM?

Kurtuluş Yolu nasıl ve ne zaman başladı.

Bu metinde, Kurtuluş Fikri ne zaman ve nasıl başladı diye anlaşılması adına, kısaca kendi hayatımı, geçirdiğim süreçleri anlatmaya çalıştım.

1983 İstanbul'da doğdum. Tokattan İstanbul'a göçmüş köylü bir baba ile annenin dördüncü ve en küçük çocuğuyum. Akıllı, zeki ve başarılı denen çocuklardandım. İki üniversite bıraktım, daha sonra üçüncü üniversiteyi açıktan okudum. Küçükken hep ya bilim insanı ya çiftçi ya da bir sanatçı olmak istedim; fakat parasızlıktan dolayı hiçbir olmadı.

Ergenlik ve gençlik vakitlerinde çok çelişkili süreçler yaşadım. Zihnim sürekli bir şeyler üretiyordu, fakat kime nasıl anlatacağımı bilmiyordum. Yirmi yaşların ortalarına geldiğimde okul hayatımda istediğimi bulamamıştım. Bir yandan da para kazanmam gerekiyordu. Birkaç farklı işte çalıştım, fakat hiçbir yerde tutunamıyordum.

'Kendimi gerçekleştirmem için farklı bir yol gerekliydi', diye düşünürken, 2009 senesinde internet sitesi kurmayı öğrendim, kendi işimi oluşturdum ve bu şekilde beş yıl serbestçe çalıştım. Bu süre içinde çok paralar kazandım. Rahat bir hayat geçirmeye başlamıştım, zamanımı kendime ayırabiliyordum. Fakat o dönemlerde gençliğin ve paranın getirdiği serbestlik ile vaktimi, eğlence, hovardalık, gönül işleri, para kazanma işleri gibi keyfi şeyler ile geçiriyordum.

2014 senesinde bir arkadaşım ile birlikte işleri geliştirmiş, zemin kaplama alanında işler yapmaya başlamıştık. Daha sistemli ve kazançlı işler yaptık. Şehir şehir hem geziyor hem çalışıyorduk.

■ 2017 Krizi ve Yol Ayrımı

2017 senesinde, birkaç işte kötü sonuçlar almıştık. Para kazanmak bir yana borçlanmıştık. Bu zamanlarda içsel bir şeylerin değiştiğini hissediyordum. Daha çok okumaya, şiir yazmaya başlamıştım. Hatta bir kitap yazma düşüncesi gelişmişti, aylarca hazırlanmıştım, tüm hazırlıkları yapmıştım; fakat parasızlık ve düzensizlik dur demişti ve tekrar işlere dört elle sarılmaya başladım. Bir yandan da büyük kardeşimin psikiyatrik rahatsızlığı (bipolar) ve atakları ile boğuşuyordum.

Neden sonra kardeşimin hastalık atakları ile o kadar çok meşgul olmaya başlamıştım ki o ne yaparsa ben düzeltmeye çalışıyordum. Paranoya düşüncelere kapılmıştım. Uykularım kaçıyor, hayatım kabusu dönüyordu. Aklımı kaçırarak gibiydim, tek başıma kaldığımda korkuyor ve ağlıyordum. Nasıl tarif edeceğimi bilmiyorum; sürekli, her saniye, her dakika bir korku halindeydim. Arkadaşlarımdan biri kapıyı çalsın da ona sarılayım diye bekliyordum. 'Biri beni kurtarsın', diye içten içe yalvarıyordum.

2017 sonuydu, 16 aralıkta doğum günüm vardı ve 'kaçma, uzaklaşma fikri' doğmuştu içimde. Nereye gidebilirim derken Batum, Gürcistan'a gitmeye karar verdim. 4 günlük bir kaçış planladım. Telefonumu kapamıştım, kimse bana ulaşamıyordu, kimse nerede olduğumu bilmiyordu.

14 Aralık'ta Batum'daydım, yazılar farklı, insanlar farklı, yiyecekler farklıydı. Kafamdaki korkunç düşüncelerden biraz uzaklaşmıştım. Gece gündüz geziyordum; sokakları, tarihi yerleri, müzeleri, camileri, kiliseleri... Bir akşam bir kilisenin önünden geçerken, 60 yaşlarında bir amcanın oradaki bir figür önünde durmuş dua ettiğini gördüm. Duası bittikten sonra, kimdir bu dedim? 'Aziz Nikola', olduğunu söyledi ve 'çaresizlerin yardımına koşar', dedi. Ben de çaresizdim, adam gittikten sonra, cebimden bozuk para çıkarıp bıraktım, dua ettim ve kardeşim için yardım diledim.

Bir sonraki gün, uzak bir yere gitmişim, dönüşte yolumu kısaltmak için sahil tarafından dönmek istedim ama kayalıktı ve geçiş yoktu. Kayalıkların üstünde belki 70, 80 yıl önce yapılmış, artık çürümüş, parçalanmış eski demir merdiven bir yol gördüm. Denizden belki 5, 10 metre yukardaydı. Saat geç olmuştu ve geri dönmek istemiyordum. O köprüden geçecektim, gözüm karaydı, buraya gelirken ölümü bile göze almıştım. Gözlerden uzak, ıssız bir yer, kaybolsan kimsenin haberi bile olmazdı. Kayalara tırmandım ve bir baktım köprünün basamakları düşmüş, sadece sağlı sollu iki demir direk kalmış ve o direkleri zorlukla tutan bir iki basamak.

Bir yanım korku, bir yanım cesaret ile sürünerek köprüyü geçmeye başladım. 5, 10 metrelik bir yoldu, yavaş yavaş ilerledim. Soğuktu, rüzgarlıydı ve altımda denizin dalgaları kayalara vuruyordu. Birkaç dakika sonra köprüyü geçmişim ama bu kez gördüm ki köprünün aşağı inen merdiveni yerinde yoktu. Yılmadım ve 3-5 metrelik kayalardan aşağı, kumsala atlayıverdim. Koca engeli geçmişim, öyle mutlu olmuşum ki gülüyor, bağıırıyordum. Ölüme geldiğim bu yerde, ölümü yenmişim sanki.

İnançlarla kavga eden asi bir gençken, bu kaçışta sanki bir el uzanmıştı bana. Daha sonra biraz araştırma yaptığımda, dini inançlarla ilgili bildiğim yargılar değişmişti. İman, şeytani günahlar ile savaşmakla başlıyordu. Cihat kelimesinin anlamı, kılıç alıp tüm kafirlerin kafasını uçurmak değil de elindeki kılıcı yüreğindeki şeytana saplamaktı, nefis ile mücadele etmektir. Her şeyim değişmeye başlamıştı. Bana zarar veren ne varsa kendimden uzaklaştırıyor, faydalı şeylere vakit harcıyordum.

Tam o zamanlarda, 2018 Ocak ayının başlarında, bizim kiracımız olan bir abi, kredi kartı olmadığı için internet üzerinden bana, Erzurumlu İbrahim Hakkı Efendi'nin Marifet Name kitabını aldırmişti.

Okumalar, araştırmalar yaparken, bir gün kiracımız Hayati abi ile sohbet etmeye gittim, mütevazı bir adamdı, kim ne anlatsa sabırla dinlerdi. Ben büyük bir heyecanla okuduğum, öğrendiğim kaynakları, kendimdeki değişimleri anlatmaya başladım. Bir an durdu ve masanın üstünde duran MarifetName kitabını gösterdi ve dedi ki 'senin yaşadığın şeyler burada yazıyor zaten.' Aldım ve gözden geçirmeye başladım; dilin afetleri, gözün afetleri, komşunun komşuya görevleri... Her şeyle ilgili bir şeyler vardı kitapta. Bir süre sonra 'sen bu kitabı aslında, benim vasıtam ile kendi kendine almışsın, dinlerin özü aynıdır ama sen Müslümansın, bu da senin yazgın, kendini kandırma.' dedi ve kitabı bana hediye etti.

■ 2018 Yılı: Antalya'ya taşınma süreci ve sonrası

Batum'dan döndükten sonra bir ay Antalya'da kaldım. Sonra kendi kendime, 'yıl sonunda Antalya'ya taşınma', kararı almıştım, 2018 yılı boyunca çok düzenli çalıştım, işleri hiç aksatmadım. Tüm zararlı alışkanlıklardan uzaklaşıyordum. O yıl sonunda para biriktirmiştım. Ekim ayında köyümde kurban kestim. Anne ve babama, para biriktiğimi, taşınacağımı, evleneceğimi söyledim ve helallik istedim.

Aralık 2018'de Kemer, Antalya'ya taşındım. O süreç çok başkaydı, her gün yeni bir şey öğreniyordum, her konuştuğum kişi bana bir şey gösteriyordu, her yaptığım şey bana doğru ya da yanlış tarafı gösteriyordu. Sanki tekrar doğmuştum.

Sonraki iki, üç yıl boyunca dini, felsefi ve siyasi kitaplar okudum. Her gün aralıksız 2, 3 farklı kitabı aynı anda okuyordum. Sokrates'ten Platon'a, Hacı Bektaş'tan Mevlana'ya, Descartes'ten Rousseau'ya, Einstein'dan Kant'a kadar hepsi arkadaşlarım olmuştu. Her okuduğum kitapta altını çizdiğim yerler oluyordu, notlar alıyordum. Bunun yanında doğanın içinde serbestçe çalışıyordum, para kazanıyordum, hayatın tadını çıkarıyordum. Dengeyi bulmuştum.

Tevekkül ile başladığım süreç, bir süre sonra beni bambaşka bir yere getirmişti. Her an bir şeyler canlanıyordu zihnimde. 'Bir şeyleri düzeltme adına, insanlığı kurtarma adına, eşitlik ve adalet adına', düşünceler geziniyordu içimde. Önce aklımda **'teorik bir kitap yazma fikri'** gelişti; 'Bir kitap oluşturacaktım, belki bu yöntemleri, gelecekte birileri sahiplenip örnek alırdı.' diye düşünmüştüm. Bu düşünce 1, 2 yıl aklımda gezindi. Her an, her yerde bu fikri geliştirmek için çabaladım. Başka bir şekilde nefes alır olmuştum artık. Ticaret ve insan ilişkileri öyle çirkinleşmeye başlamıştı ki; her şeyi bir yana bırakıp, her şeyimle bu yola vakit harcamak istiyordum.

■ 2024 Yılı: Kurtuluş Yolu

'Biraz para biriktireyim, şartlar biraz daha olgunlaşsın, öyle başlayayım.', diye düşünürken, 2024 yılı başlarında bir şeyler hızlıca gelişmeye başladı. Atalarımız bize bir görev vermiş ve 'Vatanı müdafaa vakti geldiğinde, içinde bulunduğun şartları düşünmeyeceksin.' demişlerdi. Tarih boyunca düşünürler, hep yorumlamak ile vakit geçirmişlerdi ama bana değiştirmek gibi kutsal bir görev verilmişti sanki. Bekleyecek zaman yoktu ya da beklemek için hep bir zaman vardı.

*Yeni bir düzen geliştirdiğime inanıyordum ve şu soru kafamda yankılanmaya başlamıştı; **'Madem kurtuluş için bir yol geliştirdin, neden uygulamak sana düşmüyordu.'** Neden hep başkasından medet umuyorduk. Muhtaç olduğumuz kudret, damarlarımızdaki kanda, mevcut değil miydi?*

Bireysel olarak mutluydum, rahat ve keyifli bir hayat yaşıyordum; deniz ve ormana yakın bir yerdeydim, iyi bir eşim var. İşimde başarılıyım, çok para kazanacak yeteneğe sahiptim. Sabah kuş sesleri ile uyanıyor, okuyor, spor yapıyor, dalış yapıyor, orman yürüyüşleri yapıyordum...

Fakat diğer yandan ülkemdeki, dünyadaki, insanlar arasındaki çaresizliği, ümitsizliği, yozlaşmayı görüyordum. Baktığım her yerde, konuştuğum herkeste karanlık tarafın varlığını ve hakimiyetini seziyordum. **Para** her şeyi satın olur olmuş, yediğimiz, içtiğimiz her şeyle oynanıyordu. Bize sunulan acımasızlıklara, kötülüklere maruz kalıyorduk. Dilimiz, kültürümüz, inancımız bozuluyordu. Öfke, şiddet, kibir, bencillik öyle şahlanmıştı ki doğruluk, cömertlik, vicdan, sabır hep ayaklar altındaydı.

Ev kadınları televizyon programları ile **çocuklar** sosyal medya ile **gençler** bahis, kumar, borsa oyunları ile **öğrenciler** oynanmış gıdalar ile **çalışanlar** uğradıkları baskılar ile **esnaflar**, tüccarlar, Patronlar çirkin para ilişkileri ile **hayvanlar** bizden arta kalanlar ile **zehirleniyor**... Hepimiz pisliğin, kötülüğün, karanlığın içinde umutsuz, çaresiz, kimsesiz kalmış, tükeniyorduk. Her şeye rağmen bazen bir selam, bazen bir çocuk gülüşü bile ümitlendiriyordu beni.

Yaratan elini uzatmıştı bana ve ben o eli sıkı sıkı tutmuş bırakmıyordum. Sanırım o da bunu sezmiş olacak ki varlığını ve kudretini benden eksik etmiyordu. Gördüğüm ve yaşadığım bazı şeyleri ve hisleri burada anlatmak istemesem de düşünceler, fikirler, yöntemler sırayla geliyordu aklıma; insanlığın kurtuluşu için din, bilim, felsefe, ilkeler ışığında bir düzen kurmak için... Ne para ne can bu yola engel olacak şeyler değildi.

'Selamı nasıl çoğaltırım', diye başladığım bu yolda, bir sabah 'özgürlük nedir' diye düşünürken, bir süre sonra özgürlük kavramının tanımını yapıyordum. Bir sabah 'yolsuzluğu nasıl bitirebilirim', diye düşünüyordum ve çözümü buluyordum. Başka bir gün tabelalara, ambalajlara, markalara bakarken her yerde yabancı dilin hakimiyetini görüp, 'kendi dilimizi, Türkçeyi unuttur olmuşuz', diyorum ve nasıl düzeltebilir diye planlar yapıyorum. Daha sonra bir futbol maçı izliyorum, oyuncuların çoğu yabancı, 'bizim çocuklarımız, gençlerimiz oynasa daha iyi olmaz mı?' diye düşünüyorum, sonra spor hakkında politikalar geliştiriyorum. Bir gün ormanda geziyorum, bakıyorum şişeler, çöpler her yerde, sonra düşünüyorum 'kameralar ile şişedeki barkodlardan, bu çöpleri kimin tarafından atıldığı tespit edilemez mi?' ve bunun çözümünü oluştuyorum. Filmlerde, dizilerde, sosyal medyada ahlaksızlık olabildiğince yayılıyordu, 'buna nasıl engel oluruz' diye düşünürken, baskı ile değil önceden önlem alarak, denetleyerek yanlışların önüne geçilebilirdi.

Her gün farklı bir şey yaşıyor, geçmişe gidiyordum. Birilerinin ruhu içimde dolanıyordu.

Bir gün zulme karşı halkımı savunurken Musa oluyordum. Başka bir gün, 'beyazın siyah üstünde üstünlüğü yoktur...', derken Muhammed'in yanında oluyordum. Bedir çölünde, inancıma karşı saldıranlara karşı ilk kılıcı çeken, Hamza ile Ali oluyordum. Ömer olup, adaleti savunuyordum. Hüseyin olup, 'yapmayın, etmeyin, ikilik çıkarmayın.' diye yalvarıyordum Kerbela'da. Ve yine aynı yerde bir asker oluyordum, düşman mızrağı gelip sağ omzuma saplanıyordu.

Daha sonra Asya bozkırlarından çıkıp, omzumda kıl çadır, bir yanımda avradım, bir yanımda bebeler, önümde keçiler, Anadolu'ya göçüyordum. Türkmen ben oluyordum, komşum bazen Kürt, bazen Arap, bazen Ermeni oluyordu. Bir kavga edip, bir dost oluyorduk.

Konstantin surlarına dayanırken, Fatih'in rüyasındaki kızıl elmayı alıp, bugün karşınıza geçip 'elmayı paylaşma ülküsü altında tüm dünya insanların gönlünü fethetmeye' çağırıyordum herkesi.

Sonra ülke yağmalanırken, Mustafa Kemal'in yanında şehir şehir birlik çağrısı yapıyordum, Adana'da 'bu şehrin nimetleri tüm ülkeye yeter.' derken atanın yanında oluyordum. İlkeler öğretiliyordu bana.

Thales'ten Platon'a, Kant'tan Marx'a, Farabi'den Haldun'a daha niceleri, nice düşünceler... Zıtlıklar, karşıtlıklar, doğrusu, yanlış, sebepler, sonuçlar, önü, arkası... Geçiyordu aklımdan.

'Ölmeden önce ölüp çıktım karşınıza.' derken, ne yaşadığımı, hangi yollardan geçtiğimi, arkamda kimlerin olduğunu görün istedim. Bu cesaretin, bu umudun nereden geldiğini anlayın istedim. Beni bir yana bırakıp, okuyun, dinleyin ve Kurtuluş'a odaklanın istedim.

'Sen kimsin ulan', diyebilirsiniz. Ben de kendi kendime soruyorum 'kimim lan ben?' Vallahi ben de bilmiyorum, içime öyle bir tohum atılmış ki sanki bir görev verilmiş; 'değiştireceksin' denilmiş. Ve görüyorum değişimin, kurtuluşun gerekli olduğunu. Hissediyorum, inanıyorum, istiyorum...

Her şeyi yok eden şeytani düzene, sömürüye, yozlaşmaya karşı kafa tutacak cesaret ve inanç aşılınmış içime. Ne bir din adamıyım ne bilim insanı ne tarihçi ne eğitimci ne de siyasetçi. İlla bir şey olmam gerekiyorsa 'atamın kanı, inancın sesiyim', derim. 'Halkımın, dilimin, kültürümün, inancımın bekçisiyim', derim. 'Dünyanın tüm yükü sırtımda, canımı feda edeceğim kurtuluşun öncüsü ya da parçası olmaya hazırım', derim.

Benim adım Boran, bir başına adamım öyle. İnancımdan, tarihimden, fikirlerimden başka bir güç yok arkamda. Yaradan içime bir şeyler serpiştirmiş, kurtuluş fikri ile sahaya sürmüş beni. Elimde bir kitap, çıkmışım karşınıza, 'bir umut olabilir miyim' demişim.

■ Kurtarıcı mıyım, Yalancı mı?

İnanın kendi kendime de soruyorum bu soruyu; fakat **cevabını önemsemiyorum**. Ülkem ve ülke insanlarının kurtuluşu adına bir yol, bir düzen bulduğuma inanıyorum ve herkesin yazılana, söylenene odaklanmasını istiyordum. Eğer ki Kurtuluş adına bir sistem yazmamış olsaydım, böyle bir iddia ile çıktığım için kendime deli derdim. Diliyorum ki benim kim olduğumu, ne olduğumu bir yana bırakıp, çaresizlikten, cahillikten, çöküşten kurtulmak adına kişilere değil ilkelere dikkat ederiz.

Gelin önce söze bakalım, yazılana bakalım? Yol, yöntem doğru ise o kişinin ne olduğu önemli midir? Belki bir kurtarıcı, belki sıradan biri... Belki yaradan tarafından bir şeyler atılmıştır içime ya da bu görevi kendi kendime üstlenmişimdir. Bir yolum, bir sözüm var kurtuluş adına. Mükemmel ya da kusursuz değilim, ne olacağını bilmiyorum, bir başıma korkuya karşı cesurca bir adım atmak istedim. Belki hiçbir şey değişmeyecekti, bu cepteydi zaten, bunu biliyordum, belki parlamadan sönen bir kıvılcım olurum. Ama kurtuluş adına ufacık bir umut bile her şeye değerdi.

Kurtarıcı mıyım, bilmem; ama bu kitap bir Kurtuluş Planıdır.

Öğrenmek için okuyun ve dinleyin, kendi aklınız ve yüreğiniz ile karar verin.

Parasal düzenin, sömürünün, yozlaşmanın esiri olmuşuz. Kim dur diyecek? '**Devlet**', neden dur demiyor? '**Umurunda bile değiliz ki.**', devleti yönetenler senin, benim hayatımı görmüyor, bilmiyor, umursamıyor... Çünkü onlar en tepedeler, halk en aşağıda. Kendilerini öyle büyük görüyorlar ki halk onlar için bir toz tanesi gibi.

Ama unuttukları bir şey var; ne kadar kendilerini yüksek görürse görsünler, hepsinden, her şeyden büyük bir güç var. Ve hesaplayamadıkları bir şey var ki her zaman O'nun dediği olur.

**Yeni bir dünya düzeni kuracağız ve bu düzeni tüm dünyaya öğreteceğiz.
Firdevs Sistemi, İstanbul'un fethi gibi bir çağı kapatıp yeni bir çağ başlatacaktır.**

2- Kurtuluş Neydi, biliyor musunuz?

Öfkeye, kavgaya, çatışmaya karşı barışı ve dostluğu savunmaktır.

İnsanın insana tepeden bakmasına, sömürmesine karşı birlik olmaktadır.

Doğumda gülmek, cenazede ağlamaktır. Komşunun komşuyu sevmesidir.

Çaresiz kaldığında, bir elin uzanıp seni tutacağını, bilmektir kurtuluş.

Önce kendimizi, sonra birbirimizi karanlığa karşı korumaktır.

Açgözlülük ile savaşmaktır kurtuluş.

Yalana, aldatmaya bel bağlamadan doğruluk peşinde koşmaktır.

Ahlaklı, erdemli, adaletli olmak... Paylaşmayı, affetmeyi, teşekkürü bilmektir.

İnsanın insana selam vermesidir kurtuluş,

Küçükleri sevmek, büyükleri saymaktır.

Çalışmak, üretmek ve dinlenmektir kurtuluş.

Okul yemeğidir kurtuluş, sağlıktır, tatildir, koşmaktır, aşktır, aile olmaktadır.

Huzur içinde yaşamaktır kurtuluş... özgürce, cesurca ve adilce.

İnancın Önderleri;
Peygamberler, İmamlar, Veliler
Süleyman, Musa, İsa,
Muhammed,
Ömer, Ali, Hüseyin,
Mevlâna, Hacı Bektaş...

Kanımın Önderleri;
Tarihim, Atalarım, Yiğitler
Oğuz, Mete, Timur,
Alparslan, Fatih, Köroğlu,
Şerife Bacı, Kara Fatma,
Karayılan, Mustafa Kemal...

Bilginin Önderleri;
Düşünürler, Bilim insanları,
Şairler, Yazarlar
Descartes, Darwin, Kant,
Marx, Einstein, Rousseau,
Gorki, Socrates, Aristo,
Platon, Ahmed Arif...

Üç yüce dağın ortasında görüyordum kendimi. Birinde inancımın tarihi, peygamberler, imamlar, dervişler, birinde kanımın tarihi, şahlar, önderler, yiğitler, komutanlar, birinde düşüncemin tarihi, filozoflar, yazarlar, bilginler... Hepsi bugüne bakıp acılar çekiyor, 'biz neyin mücadelesini verdik, insanlar ne halde yaşıyorlar' diye.

Günümüze bakıp adaletsizliğin, kötülüklerin, şeytanın hüküm sürdüğünü gördükçe **inancın önderleri acı çekiyor**, hançer saplanıyordu yüreklerine. Anlatıyorlardı bana ne olması gerektiğini, nerede yanlış yapıldığını.

Dilin, kültürün, halkın yozlaştığını, sömürüldüğünü, ezildiğini, koca medeniyetin çöküşünü gördükçe **atalarım sıkıyordu yumruklarını**, 'böyle olmamalıydı', diyorlardı. Doğruları ve yanlışları sıralıyorlardı bana.

Düşünürler, bilim insanları onca kitap yazmışlardı, onca fikir üretmişlerdi, icat bulmuşlardı; ama baktıklarında günümüze, görünce bir şeylerin kötüye gittiğini, boyunlarını bükmüşlerdi. Çıkış yöntemlerini gösteriyorlardı bana. Tartışıyorduk her gün, olması gerekeni bulmak için.

Bir yanda inancım, bir yanda atalarım, bir yanda düşünürler her şeyi öğretiyor, gösteriyorlardı bana ve **'Ne yapıp ne edip, kurtuluş için bir yol bulmalısın.'** diyorlardı. Artık bana kalıyordu, bir çıkış yolu bulmak ve din, bilim, felsefe, ata ilkeleri çerçevesinde **Firdevs Sistemi** oluşuyordu.

*Musa oldum, zulme karşı çöllere düştüm,
İnsanın insana üstünlüğüne karşı Muhammed oldum.
İlk kılıcı çeken Hamza'ydim, Ali'ydim.
Adaletsizliğe karşı Ömer oldum, Hüseyin oldum...*

*Asya'da doğup,
Anadolu'da Ferhat oldum, Fatma'yı buldum.
Türkmen bendim, komşum bir Kürt, bir Arap, bir Ermeni oldu,
Bir kavga ettik, bir dost olduk.*

*Fatih'in rüyasındaki elmayı alıp, dünyayı fethe çıktım.
Bir Mustafa, bir Kemal oldum, kaldım Ata yurdunda.*

*Ölmeden önce ölüp çıktım karşınıza,
Şahit oldum şehadetime, defalarca.
Elimde bir kitap, yüreğimde bir umut.
Ben bir hiçim, hiç kimseyim.
Kim ne bekliyorsa o'yum.*

4- Bir Kısa Video ile Dünyayı Kurtarmak

Okuyun ve Dinleyin diye başlamıştım. Öyle detaylı bir hazırlık yapıyordum ki her şeyin sağlam temellere dayanmasını istiyordum.

- **Okuyun diye başlamıştım;** Kurtuluş Yolu'nun kitabını yazmıştım ama insanlar okumuyordu, tarih boyunca okumamıştı. Kim ne derse desin, küçük bir kitle dışında okumaya çok uzaktı. Bununla birlikte herkesin okuması da gerekmezdi, okumak için bilgi gerekir, bilgi olmadan herkes okuyamaz, bazen okuduğunu da anlamaz.
- **Dinleyin, demiştim sonra.** 'Tamam kimse okumasın, o zaman tüm yazıları sesli video olarak yayınlayım.' dedim. 'Okumasa da herkes telefonlarından dinleyebilir.' Fazlalıkları kısaltarak ilerledim ve tüm yazılar toplamda 6 saati buluyordu; kısa kısa bölümlerden oluşan 6 saat.
- **Kısa kısa izleyin ve dinleyin, dedim.** Sonra düşündüm ki daha da kısaltmam gerek. 'İnsanları teorik bilgi ile yormayayım' diye metotları, çöküş nedenlerini ayrı tuttum. 60 sayfalık programlar bölümünü, sadece başlıklar şeklinde 3 sayfaya indirdim. 6 saati düşürdüm 1 saate.
- **Yetmez, örnekler ile güçlendirmek gerekirdi...** 'İnsanların bir saati bile değerliydi', dedim. İnsanlar örnekler üzerinden her şeyi kolaylıkla anlayabiliyordu. Tüm sorunları kısaca örneklemem gerekiyordu. Bu da **modeller bölümünün** oluşmasına sebep oldu. 3, 4 sayfada yani 10 dakikalık bir videoda Kurtuluş Yolu'nun temelini herkese anlatmayı başarabilecektim. Her şeyi düzeltmek için insanlardan sadece 10 dakikalarını istiyordum.
- Her gün bir yandan kurtuluş sürecini yazarken, bir yandan da insanları en kısa şekilde nasıl etkileyebilirdim diye düşündüm. En doğru şeyi bile anlatsak mevcut sistem bunu kabul etmeyecekti. Ancak insanlara doğrudan ulaşmamız gerekiyordu. Kurtuluş elden geldiği kadar kapsayıcı olmalıydı, ki yaradan bu inancı aşılarmıştı içime. Herkesin yüreğinde beklettiği tohumu sulamalıydık. Bir söz, yalnızca bir söz gerekiyordu; herkes için ve herkesi canlandıracak, harekete geçirecek söz. 'Bir kısa video ile dünyayı değiştirmem gerekiyordu.'
'Muhammed'in sesini yükseltmek, İkinci Atatürk dönemini başlatmak.'

En kısa çıkışı bulmuştum; Dini, bilimi, felsefeyi, siyaseti aynı masaya oturtmak.
Hz. Muhammed ile Mustafa Kemal ilkelerini, inancı ve ulusu bir araya getirmek.
Ahlaklı insan, Adil paylaşım, Özgürlük hissi, Hukuk düzeni, İlkeli idare

Sonunda, yine başladığım noktaya gelmişim: Karşıtlar Birliği ve İlkeler Birliği oluşturmak.

5- Neden Şimdi? – Kurtuluş’un Önü Neden Açıldı?

‘Başlangıcı olan her şeyin bir sonu vardır.’ Her şey, her zaman **oluş ve yok oluş** içindedir. Bir şeyin bozulması, başka bir şeyin ortaya çıkmasına neden olur. Mevcut sistem çökmüş ve Kurtuluş’un önü açılmıştır. Türkiye’nin eski sisteminde, ülkenin idaresi farklı güçlerin baskısı ve himayesi altındaydı. Son otuz yılda, derin ilişkiler yok edilirken, ülkenin kuruluş ilkeleri, halkın değerleri hiçe sayılmış, ülkenin çıkış yolları kapatılmıştır. Tüm bu yaşananlar sonucunda aşağıdaki maddeleri okuyunca, ‘Kurtuluş zamanının geldiği’ gerçeğini herkes anlayacaktır.

Bugün başladığımız mücadelenin önüne açan iki nedene ve iki adama özellikle minnet sunmamız gerekir. Biri; saltanatı kaldıran Mustafa Kemal, ikincisi; cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesinin önünü açan Tayyip Erdoğan.

Çöküşün siyasi, bilimsel, ahlaki ve evrensel nedenleri olduğu gibi, **Kurtuluş** da siyasi, bilimsel, ahlaki ve evrensel boyutta hayatı düzenleyecektir.

Sen, ben, biz hiç fark etmez; biri, birileri bu bozuk düzene dur demezse insanlık, insanın kendi eli yok olacak. Paranın gücü ile her şeyimiz acımasızca yok olmaya devam edecek; zamanımız, onurumuz, değerlerimiz, geleceğimiz, emeğimiz, inancımız...

a) Siyasi Nedenler

- **Cumhurbaşkanlığı Sistemi** ile eleştirilen ‘Tek adam rejimi’, eğer o tek kişinin, ilkeler temelinde kurulacak bir birliği savunması, ülkeyi hızlıca yüksek bir noktaya taşıması adına büyük fırsattır. Bununla birlikte **Cumhurbaşkanı’nın Halk Tarafından Seçilmesi**, Kurtuluş’un önünü açmıştır. Artık birilerinin izni olmadan halkın desteğini alan doğru kişi, ülkenin başına geçebilecektir.
- **Ülke Dinamiklerinin Değişimi**: Geçmişte ülkenin idaresine hâkim olan darbeci ve cemaatçi güçlerin etkisinin azaltılması ile eski çatışmaların unutulması, yine Kurtuluş’un bağımsız fikrinin önünü açmıştır. Fakat değişimler yaşanırken **Ülkenin Kuruluş ilkelerinin yok sayılması** krizleri arttırmıştır. Bunun sonucunda hâkim olan düzensizlik ortamına, Kurtuluş Yolu, denge getirecektir.
- **Türk Ülküsünün unutturulması** ile tarih, kültür ve değerler yok edilmektedir. Sözde büyüğüz, güçlüyüz ama gerçeğe baktığımızda daha dilimize bile sahip çıkamaz haldeyiz. Fakat ilkeler ışında kurulacak birlik ile, yok edilen ve bize unutturulan değerleri tekrar kazanmasını biliriz.
- **Siyasilerin Kibri ve Çıkar Anlayışı** artık kabul edilemez seviyelere ulaşmıştır. Bunun yanında hukuksuzluğun artması ile insanların ne devlete ne yöneticilere ne de kurumlara güveni kalmıştır. Kurtuluş’un adalet ve eşitlik anlayışı, ülkeye güven ortamını tekrar kazandıracaktır. Devlet İdare Mekteplerinin açılması ile ülkemiz, ilkelere dayalı idareciler yetiştirecektir.
- **Sosyal Eşitsizlik ve Gelir Dağılımı** konusunda ciddi ayrımlar yaşanmaktadır. Parası olan rahat yaşarken, olmayan sefalet çekmektedir.

b) Ahlaki Nedenler

Din ve İnanç Yozlaşması sonucunda dini öğretiler hiçe sayılmakta, dini kurallar bazı kitlelerin himayesinde yoldan çıkarılmaktadır. **Açgözlülük ve Sömürünün kontrol edilememesi**, halk arası dengesizliklerin, eşitsizliklerin giderek artmasına ve halkın acılarına kulak asılmamasına sebep olmuştur. **Televizyon ve Sosyal Medya**, insanı yanlışla yönlendiren, kirleten, tüketen, aldatan alanlar haline gelmiştir. Kötülüklerin normal kabul edilmesi, erdemlerin ise hiçe sayılması ile insanlığın çöküşünü hızlandırmıştır. Kurtuluş, tüm bu ahlaki çürümüşlüğü dur diyecektir.

- **Liberal politikaların getirdiği aşırı başıboşluk**, çeşitlilik, kar ve ekonomik serbestlik halkın zihnini para düşüncesine mahkûm etmiştir. Bununla birlikte **Emperyalizm ve Modernleşme**, cepleri sömürmeyi geçip, halkın zamanına, zihnine, bedenine, diline, kültürüne göz dikmiştir.
- **Dijitalleşme ve Teknolojinin gelişmesi** ile denetim ilkel yöntemler yerine, yapay zekâ sistemleri ile daha kolay yapılabilir hale gelmiştir. Artık insanlar bilgiye kendi ekranlarından, telefonlarından bakabilmektedir. Yalan ve aldatmanın bu kadar yaygın ve kolay, cezasının da alkış olduğu günümüzde, Kurtuluş Yolu, **Ahlaki ve Teknolojik Devrim** ile sömürüye, rüşvete, yolsuzluklara, kanunsuzluklara köklü çözümler ile son verecektir.

6- Simge Seçimi & Anlamı

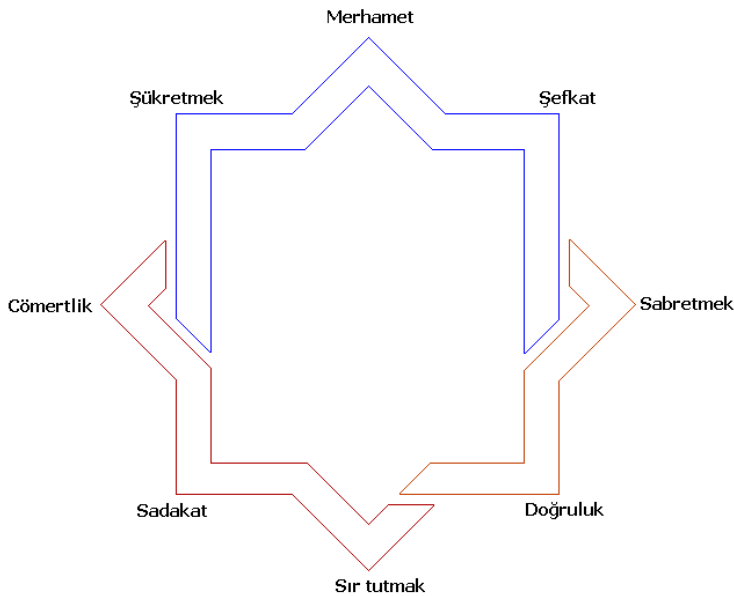
8 Köşeli Yıldız; Selçuklu yıldızı olarak bilinen Hz. Süleyman döneminden kalma bir simgedir. İslamiyet'in yükselişinden sonra Türkler tarafından kullanılmıştır. Her bir köşesi; merhamet, şefkat, sadakat, sabır, cömertlik, sır tutmak, doğruluk ve şükretmek gibi en temel erdemleri temsil eder. Ülke insanların birliği ancak bu temel 8 ilkeyi anlaması ve kabul etmesi ile sağlanacaktır.

Merkezdeki Kırmızı Küre, kızıl elmayı simgeler. İki simgenin bütünlüğü ile tarihsel kızıl elma ülküsü, 'elmayı paylaşma ülküsü altında tüm dünya insanların gönlünü fethetme' anlamında güncellenmiş olmuştur. Yıldızın içinden dışarı doğru üç açık kapı vardır; bunlar şefkat, sadakat ve cömertlik kapılarıdır. Bereketi temsil eden elma, bu üç kapıdan dışarı doğru yayılacak ve insanların gönlünü fethedecektir.

Kurtuluş kelimesinin maddi ve manevi anlamları vardır. Maddi olarak düşmandan kurtuluş, manevi olarak insanın içindeki kötülüklerden kurtulması anlamına gelmektedir. Yol ise bir süreçtir. Yani kurtuluş, bir yola girmek ve o yolda sağlam adımlarla ilerlemek ile mümkün olacaktır. Kurtuluş Yolu'ndaki en sağlam adımlarla erdemleri takip etmektir.

Simge ve isim çerçevesinde Kurtuluş Yolu, çöküş nedenlerini görmüş, herkesi birleştirecek yöntemleri saptamış, herkesin hayatını rahatlatacak programı oluşturmuş, daimî ilkeleri belirlemiş, herkesin anlaması adına tanımları yapmış ve söylev ile sözünü söylemiştir. Gerisi, halkın okumasına, dinlemesine, uyanmasına, inanmasına ve tarafını seçmesine kalmıştır.

'Gerçekler üzerine kurulu olan hiçbir şey imkânsız değildir.'

7- Hangi Siyasi Taraftayım?

Ülkemizde müthiş bir kavram karmaşası var. En başta sağ sol ayrımını konuşalım. **Sol**, sosyalist politikaları savunanların tarafıdır. Bireycilik yerine halkın yanında olman gerekir. Fakat şöyle bir gariplik vardır, Marx, Kapital kitabında dinleri, afyon olarak adlandırdığı ve yok saydığı için solun dine karşı bir reddetme tavrı vardır. Hadi Marx o dönemin şartlarına göre dinlerle ilgili böyle bir yorum yaptı, bu dinleri ve dini inançları reddetmek mi gerektirir. Belki Marx dinlerin özünü görmedi, öğrenemedi ve alanı farklı diye, dinlere karşı böyle bir yorum yaptı. Dinler ve din adamları, sermaye tarafından kullanıldı diye dinleri hiçe saymak mı gerekir? **Bir Müslüman nasıl solcu olacak?**

Solu bir yana bırakıp, dindarlara bakalım. Şimdi ben dini araştırmalar yapıyorum, okuyorum, değerlendiriyorum, aynı zamanda bilim ve felsefe okumaları da yapıyorum. 'Bir Müslüman felsefe okumazmış', 'felsefe imanı yıkarmış', diye yorumlar duydum. 'İman'ın özünü ulaştım', dediğimde, ilk olarak 'namaz kılıyor musun', diye soruldu. Din konusunda da inanılmaz bir karmaşa yaşıyoruz. Dini sadece ibadet olarak görenler var veya dini sadece Müslümanlardan ibaret görenler var ya da dini sadece kadınların kapanması olarak görenler var. **Felsefe okuyanlar Müslüman olamaz mı?**

Bilimde evrim teoremi diyor ki 'maymundan geldik', dinde diyor ki 'Adem'den geldik'. Ya o ya o... Sanki ikisinden birini seçmek zorundayız ve diğerini de reddetmek zorundayız. Siyaset ve din çatışması vardı şimdi bir de bilim ve din çatışması ortaya çıktı. Dindar der ki 'bilim yok', bilim insanı der ki 'dinler yok.' Kim, neden alıştırdı bizi bu yok sayma kültürüne. Sen kendi işine bak, o kendi işine baksın veya tek bir şeyden dolayı yok saymanın anlamı nedir? **Ya bilim ya din mi demeliyiz?**

Her konuda hem bir kavram kargaşası hem de çatışma yaşıyoruz. Daha Atatürk, ulus, ülkü ve milliyetçilik kavramlarından bahsetmedim bile.

Çatışmayı engelleme ve birliği sağlama iddiası ile başladığım yolda, bu sözlerim çok önemlidir; İslam inancına iman etmiş bir Müslümanım. Bu ülkenin kuruluş ilkelerine bağlı bir Türk genciyim. Bilim, din ve felsefe ilkelerinin birliğini savunurum. Asya'dan Anadolu'ya kadar tüm geçmiş, benim tarihimdir ve kanımdır. Vatanımı, toprağımı, milletimi ve ülke içindeki tüm değerleri sever, küçüklerimi korur, büyüklerimi sayarım. Sağ-Liberal politikalar dahilinde bireysel, özgürlükçü tercihler önemlidir ama bu tercihler bencilliğe döndüğünde tehlikelidir. Sol-Halkçı politikaların toplumsal çıkar anlayışı değerlidir ve vazgeçilmezdir ama geçmiş örneklerdeki gibi halkın değerleri, kültürü, inancı engellendiğinde tehlikelidir. Bu yüzden Firdevs Sistemi kapsamında sosyal ve özgürlükçü programları içeren denetimli serbestlik politikasından yanayım.

MATRIX FİLMİNDEN ALINTI

Mavi hap mı, kırmızı hap mı?

- Sonunda kavuştuk.
- Neden burada olduğunu biliyor musun? Buradasın, çünkü ters giden bir şeyler var, hissediyorsun ama açıklayamıyorsun. Değiştirmek istiyorsun ama ne yapacağını bilmiyorsun. Yalan bir dünyanın içindesin ve gerçeği görmen engelleniyor.
- Kurtuluş için bir fırsat sunuyorum sana. Buradan sonra dönüş yok.
- **Mavi hapi alırsan**, şu ana kadar ne yaşadıysan aynen devam edersin.
- **Kırmızı hapi alırsan**, uyanırsın ve gerçeği görmeye başlarsın.
- Unutma, sana vadettiğim tek şey hakikat, fazlası değil...

8- Günlük Kısa Notlar

Bu bölümde, farklı zamanlarda bir kenara yazdığım kısa günlük notları okuyabilirsiniz. Bazıları filmlerden, kitaplardan alıntı notlar, bazıları ise anlık aklıma gelmiş notlardır. Daha önce de belirttiğim gibi artık baktığım her şey bana bir şey öğretmeye başlamıştı. Bazı şeyler uzunca yazıya ya da program oluyordu, bazıları da kısa not olarak kalıyordu.

1- Bir yolculukta, mola tesisinde, tuvalet çalışanı kadına selam verdim, benimle ekmeğini paylaşmak istedi. Sonra konuşmaya başladık. Kocasını esrardan hapiste, 17 yaşında bir oğlu mezarda, bir oğlu kaçmış, 4 yaşında küçük oğlunun nerede olduğunu bilmiyor. Bana 'kaç tane yetimhane var?' diye sordu.

O gün anneler günüydü, titredim, '**analar günün gutlu olsun**', diyemedim! Ama içimden 'kurtaracağım' dedim.

2- Paylaşamama Durumu: İçimde yaşadıklarımı bazen birileri ile paylaşmak istiyordum. Anlatıyordum da birilerine. Fakat öyle zor ve karmaşık bir durum vardı; aklımdaki düşünceler o kadar çeşitliydi ki, kime nasıl anlatabilirdim, nereden başlayabilirdim. Buna rağmen şu ana kadar yaşadığım süreçleri anlattığım kişiler ya beni dinlemiyor ya dinliyor gibi görünüyor ya da boş düşüncelere kapıldığını sanıyorlardı. Bu durum ne moralimi bozuyor ve ne de geri adım atmamı sağlıyordu. Aksine her süreç bana farklı bir bakışın var olduğunu gösteriyordu. Sanırım bir şeyleri birileri ile paylaşmam için zamanın gelmesi ya da her şeyin sağlam temelleri oturması bekleniyordu.

3- Mucize Beklentisi: Bazen moral olması adına tanrıdan bir şeyler bekliyordum, bana bir şey göstermesini bekliyorum. 'Yardım et ki devam edebileyim' diyordum. Tabi bunları söylerken biraz eğleniyordum kendimce. Yoksa ne bir mucize bekliyordum ne de somut bir yardım. Zaten gereken yardım gelmişti ve gelmekteydi. Her geçen gün Kurtuluş Yolu'nu sağlamlaştırmak adına kimsenin kıpırdatamayacağı taşlar diziyordum. Hem süreci hazırlıyordum hem de kendim hazırlanıyordum.

4- Asla ben demiyordum, eğer ki bir kez bile ben desem, kibrin esiri olacağımdan korkuyordum. Getirenin değil, getirdiğinin önemsenmesini istiyordum. İlk aşamada, bu kurtuluş fikrini oluşturmam, ikinci aşamada ise insanlara bu fikri yaymam gerekiyordu. Son aşamada eğer ki bir kişi gerekiyor ise nasıl bu ağır yükü sırtıma aldıysam, uygulama noktasında da yer alabilirdim. Ben ya da bir başkası çok önemli değildi, önemli olan hep birlikte bu zalim düzenden, şeytani düzenden kurtulmak ya da kurtuluş sürecini başlatmaktır.

5- 'Yol uzun, düşman hileli, dostlar cahil.' olduğunu biliyordum, fakat içimde nasıl bir inanç oluştu ise ne korkum vardı ne de şüphem. Umutsuzluk iki yokluktan biriydi, ikincisi de ölümdü ve ölüm en kolay yoldu. Bizim amacımız değişimi umut etmek olmalıydı. Bir toplumu doğruya yöneltmenin en kolay yolu, siyasi yönetime doğru kişilerin geçmesiydi.

6- Şunu unutmayın, 'malı çok olanın korkusu da çok olur'. Saltanatın tadını alan da onu kaybetmekten endişe eder. İçinde korku besleyen şeytana yakındır. 'Allah, az verip aratmasın, çok verip azdırmamasın'.

7- Motivasyon hakkında bir yazı okuyordum; 'Kişinin hedeflenen sonuca ulaşması için onu teşvik eden motivasyon, ne tür zorlukla karşılaşarsa karşılaşsın, kişinin bu yolda bağlılıkla ilerlemesini sağlamaktadır.' yazıyordu. Kimse benim aklımdaki düşüncelerin peşinden gidecek değildi, herkesi ilgilendiren konuları insanlara sunman lazımdı. Herkese bir motivasyon kaynağı gerekli, bu da ülküydü, ilkelerdi, projelerdi, politikalar ve programlardı.

8- İsimler... Bir adım Abdullah, bir adım Seyfullah, bir adım Esedullah... Anam Yeter, babam Cemal, ablam Gülcihan, kardeşlerim Deniz'le Devrim... Komşum Mehmed, dostum Murat... **Nasıl tek başıma** cesaret edebiliyorum, koca bir ülkeyi, dünyayı değiştirmeye?

9- Liderler: İnsanlar ikiye ayrılır; lider olanlar ve lideri takip edenler. Liderler de ikiye ayrılır, koltuğu devralanlar ve koltuğu devirenler. Koltuğa geçen liderler de iki şey yapar; koltuğun şeklini alanlar ve koltuğa şekil verenler. Koltuğa şekil verenler de ikiye ayrılır, kendi çıkarına göre şekil verenler ve halkın çıkarına göre şekil verenler.

10- Çok ayrıntıya inmeden yaklaşık 200 sayfalık hazırlık yapmışım, yazı yazmışım. Belki detaylı anlatmaya kalksam bin sayfayı bulurdu ve aylar, yıllar alırdı. Bu kadar vakit yoktu 'Tanrı, dünyayı 6 günde yarattı'. Sanırım, benim yapmam gereken de insanları en kısa şekilde etkilemek ve ikna etmektir. Sonra şöyle bir cümle oluştu kafamda; 'Dinleyin ve ülkeyi 6 saatte kurtaralım.' Eğlenceliydi ama doğrudu. Tüm yazıları videoya çekmişim ve yaklaşık 6 saatte her şeyi anlatmışım. Madem Allah, 'oku', demişti ve kimse okumamıştı, belki şimdi dinlerdik.

11- Göz önünde olmak: Her şey için bir planım vardı. İnsanların okuması ve dinlemesi gerekiyordu; fakat insanlar, gözleri önünde olmayan, popüler olmayan, medyanın göstermediği hiçbir şeyi toplumsal olarak önemsemiyordu. Göz önünde olmanın birkaç kolay yolu vardı; çok para harcamak, yalana başvurmak, birileri ile birlikte yürümek. Reklam için harcayacak çok param yoktu, yalana başvurursam ya da birileri ile derin anlaşmalar yapsam yolumdan dönmüş olurdum.

Göz önünde olmak için doğrudan ve gerçekten sapmadan adım adım mücadele edecektim. 'Herkes ulaşmanın en kısa yolu da sosyal medyaydı' gibi düşünmüştüm ama o kadar vaktimiz yoktu. Göz önünde olmanın en hızlı yolu, göz önünde olan farklı liderleri birliğe çağırmaktan geçiyordu. Diliyordum ki birileri, kendi çıkarlarını bir yana bırakıp, kurtuluş adına yanımda olacaktı ve bu güç, büyüyerek halkın kurtuluşu anlamasını sağlayacaktı. Daha önce de dediğim gibi yol uzun ama inancım tamdı.

12- İslam'ın üç unsuru vardı; iman, ibadet, ahlak. İman inanmanın başlangıcı, ibadet yaratana saygı içindi, ahlak ise güzel davranışlardı. İman ve ibadet bireyin kendisini, ahlak ise hem kendisini hem toplumun kalanını ilgilendirirdi. O yüzden birlikte yaşadığımız için ahlak kuralları çok önemlidir. Amaçlar ile araçları birbirine karıştırmamak ve araçları amaçlardan üstün tutmamak gerekir.

13- Her gün farklı düşünceler... Kime, nasıl anlatabilirdim yaşadıklarımı, aklımdan geçenleri? Nasıl yardım isteyebilirdim? Her gün farklı düşünceler hızla oluşurken kafamda sakinliğimi nasıl koruyabiliyordum? Bazen bir sorun beynimi çatlatırken, bir anda çözüm oluşuyordu.

Her şey neden bu kadar hızlanmıştı? Her şey bu kadar hızlı ilerlerken nasıl kolayca bir çözüm buluyordum?

* Bu düşünce fırtınasına yakalanmış olmak ne zorluyordu ne de korkutuyordu beni. Yöntemler sayesinde yönümü doğru seçebiliyordum ve sakin kalabiliyordum. Bununla birlikte bu hızlı akışın içinde, yazmak beni rahatlatıyor ve süreci kolaylaştırıyordu.

14- Tevekkül ile başladığım bu yolda her şeyi o'nun başlattığını hissediyordum. O, benim içime bir tohum atıyordu, ben o tohumu çimlendirip yeşertiyordum ve fidan ağaç haline gelince de başka bir tohum atıyordu. Bugün veraset sisteminin ne kadar sakıncalı olabileceğini keşfetmişim. Hz. Muhammet'in İslam halifeliğini devir alacak yetişkin bir oğlu olmamıştı ve torunları dahi bu unvana sahip olamamıştı. Tanrı zar atmazdı. Ne oldu ise bir amacı vardı.

15- Gece boyunca adalet kavramı aklımda dolandı durdu. Kurtuluş'un adalet anlayışını doğru ve net bir şekilde anlatmam gerekiyordu. Yoksa bir şeyler eksik kalacaktı.

16- Tatlı Küfürler: Gece kalkıp, küfrü nasıl engellerim diye düşünüyorum ve herkesin bildiği, artık çocukların bile rahatlıkla kullandığı, normalleşen küfürleri bir yana bırakıp tatlı küfürler etme adına bir süreç başlatmak istiyorum.

Kendi aranızda nasıl küfrederseniz edin ama gelin internet ortamında, dizilerde, filmlerde illa küfredeceksek, şöyle tatlı küfürler edelim: Patates çuvalı, yırtık çorap, araba lastiği, tuvalet terliği, çöp poşeti, taharet musluğu, kapı tokmağı... diyelim mesela.

18- ‘İnsanlık kurtulacak’ şu yalanı söyle deseler, diyemem, ölümü göze almışım bu yolda ama diyemem, insanları aldatmaktan çekinir, doğruluktan sapmaktan korkarım. Tabi ki hayatımda yalan söylemişimdir, yanlış iş yapmışımdır, fakat bu başka.

17- Dün bir video izlemiştim; bazı sanatçılar kamu ve belediye etkinliklerinde yer alamıyorlar. Burada bile bir adaletsizlik var. Pazar sabahı kalkıyor ve birdenbire bu soruna bir çare geliyordu aklıma; kamu etkinlikleri için bir sanatçı havuzu kurulmalı ve adil şekilde sanatçı seçimleri yapılmalıydı. Yetmiyor, dilenciler ya da dilencilik yapanlar için de bir çözüm düşünüyordum ve ‘dilenciler için satış tezgâhları’ diye not düşünüyorum defterime.

19- Gelin yılbaşı kutlamayı kendimize uyarlayalım; evimize ışıklı bir ağaç alalım, 8 tane yıldız takalım ağaca ve her biri bir erdemi simgelesin; sadakat, cömertlik, cesaret, merhamet gibi... ve çocuklarımıza, yeni nesillere diyelim ki; bu ağaç iyiliğin, adaletin, güzelliğin ağacıdır. Arkadaşlarına yardım et, küçüklerini koru, büyüklerini say, gördüğüne selam ver, ekmeğini paylaş... bunları yaparsan hem sen hem ailen, hem insanlar mutlu olur. Sonra çay içen çay içsin, rakı içen rakı içsin.

Biz Müslümanlar, yozlaşmadan, kendi inancımızdan sapmadan, Noel saldırıları yerine İsa peygamberimizin doğum gününü kutlayalım. Hristiyanlara da Kadir gecesinde bir gece oruç tutmayı, yılda bir kez zekât vermeyi öğretilim. Ve hep birlikte nefis ile mücadele etmeyi öğrenelim.

20- Biz bu sömürü düzenine, şeytani düzene, paranın hükmüne karşı birlikte mücadele edemezsek, geçmişte Bosna’ya yardım edemediğimiz gibi Kudüs’e de yardım edemeyiz. Bu çöküşte kendimiz de kayboluruz.

21- Bütüncül Diyalektik, yeni dünyanın temel ilkesi olacaktır. Reddetme yerine ilkeler ışığında birlik oluşturma ile her şey çözülebilir. Karşı durduğumuz şeyler kötülük ve günahlar, yanında olduğumuz durumlar ise ahlak, erdem ve birlik olmalıdır. Buradan başlarsak hiçbir sorun kalmaz.

22- Bir anda Peygamber Sünneti düşmüştü aklıma. Müşteriler indirim istediklerinde sürekli ‘pazarlık sünnettir.’ derlerdi. Neymiş diye, incelemeye başladım. Yahu biz neyi abartmışız o kadar; Peygamber sünneti, ahlaklı olmak, erdemli olmak, adaletli olmak demekmiş. Daha sonra, ‘biz neyin kavgasını veriyorduk’ diye düşündüm. Hz. Muhammed’i ve Atatürk’ü aynı masaya oturtmak gerekliydi. Biri insan için düzen kurmuştu, biri devlet için düzen kurmuştu ama sürekli bir kavga içindeydik. Artık bu iki kavramı birleştirmek gerekliydi.

SON: Bu kitap, içinde bir sözü ya da adı geçen herkesindir. Ne yeni bir şey yarattım ne de mucizeler getirdim. Herkesin imkânsız dediği bir hastalığa düştüm ama yolum yalnızca gerçekler üzerine kuruludur. Bir başına, etten, kemikten bir adamım ama korkum yoktur. Size, Kurtuluş Yolunu doğru anlatamazsam işte o zaman kahrolurum. Eğer ki dinlerseniz ve anlarsanız bu Allah’ın lütfudur.

‘Zamanımın gelmesini bekledim’ tabiri biraz içsel dürtüler, biraz cesaret biraz da kitabın tamamlanması ile ilgiliydi, yoksa dışardan bir güçten ‘hadi başla’ emrini beklemedim. Bu süreç çok ilginçti. Kitap bir türlü bitmiyor, küçük bir eksik kalsa bile aklıma takılıyordu ve çoğu zaman eksikler tamamlanıyordu ama şu kaçınılmazdı ki eksiksiz, hatasız insan olmazdı. 200 sayfalık bir kitap ile çıktıysam karşınıza, daha 200 bin sayfası aklımda ve 200 milyon sayfa da geçmişte zaten yazılmıştı. Burada eksik ve yanlış var ise Kurtuluş birliği eksikleri tamamlayacak, yanlışları düzeltecektir.

Artık kitabın yazım süreci tamamlanmış gibiydi. Ne zaman ‘**bitti**’ ya da ‘**az kaldı**’ dediğimde eksik bir parça geliyordu ve tamamlıyordum. Şimdi başka bir aşamaya geçmemiz gerekiyordu.

Bu topraklarda yeni başlangıçlar hep besmele ile başlardı. ‘Hayırlı olsun’ diyorduk, ‘yolun açık olsun’ diyorduk. **Haydi Bismillah, bahtımız açık, yolumuz kutlu olsun.**